

Beste mensen,

Vandaag is het 'roepingenzondag'. We zouden echter de lezingen van deze dag verkeerd verstaan als we zouden menen dat 'roeping' alleen betrekking heeft op ambtsdragers of op mensen, die met een zogenaamde 'kloosterroeping'. De gemeente van Johannes kende vermoedelijk zelfs geen ambtsdragers: *allen* zijn geroepen om hun bijdrage te leveren aan het Koninkrijk Gods.

Een andere valkuil op deze zondag is, dat we vergeten dat de titel 'Goede Herder' in eerste instantie aan God zelf toekomt (zoals trouwens alle titels voor Jezus Koning, Heer, Verlosser, Geneesheer, Bruidegom; de enige 'eigen' titel van Jezus is: Mensenzoon)

Aan deze twee aspecten besteedt de overweging alle aandacht.

Met vriendelijke groet en een goede zondag

VIERDE ZONDAG VAN PASEN B

Handelingen 4:8-12

Johannes 10:11-18

Bennekom 2012

Er lopen twee krachtlijnen rechtstreeks van het Oude Testament naar het evangelie van de Goede Herder; het evangelie dat u zojuist gehoord hebt. Eén lijn begint in het Boek Exodus, waar God zelf als Verlosser zijn volk uit het slavenhuis Egypte bevrijdt en het volk onder zijn hoede neemt, een hele woestijnreis lang.

Die lijn vervolgt zijn weg langs de profeten en staat stil bij Ezechiël. Daar (in hoofdstuk 34) zegt de Eeuwige: Ik zal mijn schapen zelf gaan wijden. Ikzelf zal hun Herder zijn.

Tenslotte worden we in de psalmen (Ps. 23) uitgenodigd ons tot God in de hemel te wenden om hem te belijden als onze Herder en hem aan te roepen als onze Heer. Want wat méér zou ik verlangen? Als Hij onze herder is, ontbreekt het mij aan niets!

De titel Herder komt dus in eerste instantie aan GóD zelf toe. Dat geldt trouwens voor alle glorievolle titels die we aan Jezus geven. Of dat nu Heer is, of Verlosser, Bruidegom, Geneesheer of Koning... het zijn, tot onze verwondering misschien, allemaal in oorsprong majesteitstitels van God zelf.

Het Nieuwe Testament getuigt in alle toonaarden, dat God al die Koninklijke functies liefdevol uitoefent als de Ene, die aanwezig is in zijn Zoon, Jezus.

Dat is een eerste lijn, die ons vandaag ter meditatie wordt voorgehouden: Jezus, zo goed als God. Jezus, de opgestane Heer, de Levende; Hij, *leven schenkend* hier in ons midden.

Een tweede lijn, die van het Oude Testament naar het evangelie van vandaag loopt, is ons mensen op het lijf geschreven. Hij begint in Genesis en loopt evenzeer via de profeten naar het Nieuwe Testament. We hebben het dan over het bekende verhaal van Kain en Abel. En vooral over de uitdagende vraag, die Kain stelt: ben ik soms mijn broeders hoeder? Ben ik zijn herder?

Tussen haakjes. Rabbijnen lezen die vraag graag met de nadruk op *ik*. Ben *ik* soms mijn broeders hoeder? Dat bent U toch? U bent toch de Hoeder Israels, de goddelijke Herder van uw mensen? En U zou niet weten waar Abel is en wat er met hem gebeurd is???

Neen, zo getuigt de Schrift, je kunt je eigen verantwoordelijkheid niet op iemand anders afwenden, zelfs niet op God. Hij heeft de mensheid geschapen als één familie, met de opdracht: steeds meer elkaars broeders en zusters te worden, om elkaars Goede Herder te zijn!

Hoe het ook zij, die vraag van Kain hangt nog steeds levensgroot boven onze verscheurde wereld.

Zolang de I.S. de Islamitische Staat mensen, zowel gelovige christenen als vrome mos-

lims of van welk geloof ook, koelbloedig blijft vermoorden, heeft de mensheid, hebben wij, christenmensen, die vraag nog niet op de juiste wijze beantwoord.

Zolang nog één mens, vrouw, man of kind over straat moet zwerven, en geen menswaardig leven kan leiden, is Kain nog actief in onze wereld.

Zolang bootvluchtelingen bij honderden tegelijk in de golven een vreselijke verdringingsdood sterven, is Kain nog heer en meester van de situatie.

Onlangs kreeg ik een gedicht onder ogen van Hilde Domin (1909-2006), een Duitse Jodin, waarin ook zij mediteert over het verhaal van Kain en Abel. De titel van het gedicht luidt: ABEL STEH AUF. Ik citeer een paar regels uit dat gedicht – in een Nederlandse vertaling.

ABEL STA OP

Abel sta op
er moet opnieuw gespeeld worden
elke dag moeten we het antwoord
nog kunnen geven
het antwoord moet *ja* kunnen zijn
als jij niet opstaat abel
hoe moet dan het antwoord
ooit anders luiden
we kunnen alle kerken sluiten
alle wetboeken afschaffen
in alle talen op aarde
als jij het maar ongedaan maakt
het eerste foute antwoord
op de enige vraag
waar het uiteindelijk op aankomt
sta op
opdat kain het kan zeggen
ja, ik ben jouw hoeder
broeder
hoe zou ik niet jou hoeder zijn

Wat de dichteres hier m.i. aan ieder van ons vraagt, - in samenklank met de Bijbel - is dat we de Abel-in-ons doen opstaan. Niet de Abel die slachtoffer is, maar de Abel, die broeder wil zijn en die daarom uitnodigend staat naar de Kain-ons.

De Kain, die ons steeds maar influistert: wat kun jij er nou aan doen? Kijk liever weg, draai de knop van je TV om, je kunt toch niet de hele wereld op je nek nemen, wel? Zo praat en zeurt het zogenaamde gezonde-verstand-in-ons maar door, en steeds weer opnieuw.

Laat die Abelkant-in-ons de Kainkant vandaag eens verleiden om te zeggen: ja! Ik ben mijn broeders hoeder; ja, ook ik wil een Goede Herder/een Goede Herderin zijn voor mijn broeders en zusters, zoals Jezus dat is. Want ook ik ben een zoon van God, een dochter van de Eeuwige.

Want, wie christen wil zijn,
doet en leeft als de Goede Herder,
Jezus /
Hij of zij is leven schenkend
aan allen die zich
op zijn of haar levensweg bevinden.